

er det os, og er der Nogen, som i Tide burde helbredes derfor, da er det ganske vist vor Souverænitæts litteratur; skulle vi kunne have vor Trykfrihed med Nytte, er det derved, at den forstaaer at begrænde sig.

N. Sage: Det ærede Medlem fra Viborg (Klein) forklarede os den Mening, hvori han forstod de Ord, der i Grundloven værner om Ordets Frihed her. Jeg kan ikke tiltræde denne Mening; derimod vil jeg tillade mig at sige, hvorledes jeg opfatter disse Ord. Grundloven har villet, at den undtagelsesvise Stilling, som vi indtage, skulde sikkes ved de Bestemmelser, der i Grundloven ere tagne med Hensyn til Rigsdagsmænd, saalænge de vøgte deres Kalb. Derfor bestemmes det, at vore Personer ere frie for at arresteres for Gjælb, saalænge Thinget er samlet, og at vore Ord her i Allmindelighed bør være frie for Tiltale, selv om de falde haardt, og selv om de skulde ramme Personer udenfor Thinget. Men idet Grundloven bestemmer dette, har den rimeligvis tænkt sig som hderligtgaaende Tilfælde, at der kunde være Anledning for Thinget til at tillade en Person, som var angrebet saa haardt, at det gjaldt hans Vel og Bee, at anlægge Sag og faae en Dom over de brugte Uttrininger. Jeg betragter det som en hderliggaaende Ting at komme til Thinget og begjære en Rigsdagsmand sat under Anklage for sine Udtryk her. — Foreligger her nu et saadant Tilfælde, at Thinget skulde give sit Samtykke til, at et æret Medlem kan paa denne Maade blive draget til Ansvar? Jeg kan ikke troe det; vi kende alle Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds og hans personlige Eftværdighed, og jeg er overbevist om, at selv den Klagen derom er overbevist; vi vide Alle, at han i sine Udtryk ikke tager det saa nøie; hvor tidt har ikke hans Veltalenhed henrevet os? hvor tidt har han ikke formaaet os til at stemme for et Forslag, som vi ellers ikke vilde have stemt for, og hvor ofte har han ikke selv stemt imod det? Dersom den Sag, som den ærede Rigsdagsmand bragte paa Bane og som har givet Anledning til denne Debat, kunde tænkes at være kommen til en Afstemning, troer jeg, at det ærede Medlem selv havde stemt imod Indholdet af

sin Tale; thi jeg vil ingenlunde forsvare, hvad det ærede Medlem dengang udtalte; jeg fandt Leiligheden søgt og Udtrykkene ubillige og nærgaaende. Men lad os heller ikke glemme, at den klagen Person i en meget lang Tid har behandlet Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds heller ikke meget lempeligt, — saa der kunde jo nok, naar Leiligheden havde faaet bedre, have været Anledning for det ærede Medlem til at tage til Orde; forøvrigt skal jeg villigt erkjende, at han med sær Taalmodighed og maaffee Eftværdighed har hørt og seet paa mange Angreb, der ere skete imod ham. — Er det virkelig Tilfældet, at Redacturen af Dagbladet skulde betragte det som en sær vigtig Sag at faae Dom over det ærede Medlem? Jeg troer, at han betragter dette langt mindre vigtigt, end at faae Sagen her debatteret; det er en betydelig Østestang for et Dagblad at faae en saadan Sag forhandlet saaledes for fuldt Thing og for hele Publicums opmærksomme Øren. Redacturen vil derved staae sig langt bedre, end om han virkelig var istand til at faae en Dom, hvorved det ærede Medlems Ord bleve mortificerede, og han dømt i en Mulct af 10 til 20 Rd. Saasnart Sagen var begyndt for Domstolene, var den igjen glemt, og Ingen brød sig videre om Udsaldet. Vi have havt mange Injuriesager her i Landet, ogsaa Pressen vedkommende; jeg vil saaledes minde om, at der er bleven sagt af en Forfatter om en anden, at han var en Løgner og en Bagvasser, og hvad kom der saa ud af Sagen? Mortification og en Mulct til Fattigtasjen. Vilde det derfor være en saadan Satisfaction for Dagbladet at faae Dom som den, det faaer ved at faae Sagen her debatteret? Jeg troer det ikke. Jeg mener altsaa ikke, at der er nogen Billighed for at sroe Klageren i hans Duffe, men jeg mener heller ikke, at det vil være rigtigt, at vi derpaa gik ind. Der er et æret Medlem heri Salen som staaer den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds meget nær, og som jeg troer engang har været udsat for en Duel, fordi han har brugt Ordet „Person“ om en Mand udenfor Thinget. Jeg nævner dette for at vise, hvorledes Folk udenfor kunne føle sig fornærmede. Nu vil jeg henstille til det ærede Things Overveelse, hvad Følgen vilde blive,